

βούλα ή, Κύπρ. Ρόδ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Τὸ πρὸς τὸ ἔλυμα κεκαμμένον τμήμα τοῦ ἱστοβοέως τοῦ ἀρότρου. Συνών. βουλάδα 1, βουλᾶτον.

βουλάδα ή, ἀμάρτ. βουλά Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. βούλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άδα (1). Τὸ βουλά ἐκ τοῦ διαμέσου τύπ. βουλάα.

1) Βούλα, ὁ ἰδ. 2) Τὸ κάθετον ξύλον τοῦ χειρομύλου, διὰ τοῦ ὁποίου κινεῖται ἡ ἄνω μυλόπετρα.

βούλακας ὁ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὖσ. βούλα <βουλῶ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ακας κατὰ τύπ. μεγεθυντικόν.

Τόπος ὑποστάς καθίζησιν καὶ πλήρης ὑδάτων: Ἡνοῖξε τὸ χωράφι μας κ' ἐγένηκε βούλακας. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων.

βουλᾶτον τό, Κάρε.

Ἐκ τοῦ οὖσ. βούλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾶτον, δι' ἣν ἰδ. -ᾶτος.

Βούλα, ὁ ἰδ.

βούλε ὁ, Τσακων.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ὁ ἀλέκτωρ. Συνών. κόκορας, πετεινός.

βούλερι ή, ἀμάρτ. βούλερι ἀγν. τόπ. βούλερι Ἡπ. (Κούρεντ. κ.ά.) βούλερ' Θράκ. (Σουφλ.) βίλιαρι Ἡπ. (Κούρεντ.) γούλιαρ' Μακεδ. ἀγούλερη Θράκ. (Γανόχ.) βούλαρος ὁ, Λεξ. Βυζ. Μπριγκ. Δημητρ. ἀβούλαρος Λεξ. Περίδ. Βυζ. βούλουρας Εὐβ. (Αἰδηψ. κ.ά.) βίλουρας Νάξ. (Ἀπύρανθ. Ἐγκαρ.) ἀβούλουρας Σάμ. ἀβίλουρας Νάξ. (Ἐγκαρ.) γούλιερας Κεφαλλ. γούλουρας Κεφαλλ. ἀγούλιερας Κεφαλλ. βούλαρο τό, Ἡπ. - Λεξ. Δημητρ. γούλερο Ἀθ. γούλαρο Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ παρὰ Δουκ. βούλερις. Πβ. Append. «κάλαμος φραγμίτης, ἡ βούλερις». Ἡ λ. ἀγνώστου ἐτύμου.

1) Ἀγριόχορτα τῆς τάξεως τῶν ἀγρωστωδῶν (graminaceae) α) Σόργον τὸ Χαλέπειον (sorghum Helipensis) ἔνθ' ἄν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγριοκέχρι. β) Σόργον τὸ κοινόν (sorghum vulgare) ἔνθ' ἄν. Συνών. ἀγριοσκουπα, καλαμπόκι, σκούπα. 2) Ὁ τρυφερός βλαστὸς τῶν δένδρων Νάξ. (Ἀπύρανθ.) [**]

βουλευτής ὁ, λόγ. κοιν. βουλιφτής βόρ. ιδιῶμ.

βουλευτὴ Τσακων. βουλευκὴ Τσακων. βουλευτὰς Κύπρ.

Τὸ ἀρχ. οὖσ. βουλευτής.

1) Ὁ αἰρετὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ εἰς τὴν βουλήν ἔνθ' ἄν. 2) Ἀνθρώπος κάμνων σχέδια περὶ τοῦ μέλλοντος Μακεδ. (Κοζ.): Παροιμ.

Ἄλλα βουλέτ' οὐ βουλιφτής κί ἄλλα βουλέτ' οὐ Χάρους.

βουλευτίκι τό, Κεφαλλ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. βουλευτής καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίκι.

Τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ.

βουλεύω Μποέμ Ἀγριολούλ. 49 βουλεύω Κύπρ.

Τῆλ. Μέσ. βουλεύομαι Πελοπν. βουλεύομαι Κρήτ. βουλεύομαι Ἡπ. Μακεδ. βουλεύομαι Θράκ. (Μάδυτ.) Γ' ἐνικ. πρόσ. βουλέτι Μακεδ. (Κοζ.) Ἀόρ. βουλεύτηκα πολλαχ.

Τὸ ἀρχ. βουλεύω.

1) Ἐνεργ. καὶ μέσ. ἔχω κατὰ νοῦν, διανοοῦμαι, σκέπτο-

μαι ἔνθ' ἄν. Βουλεύαμε μὲ τ' ἀοκέρι νὰ πάρη καθένας μας τὸν ἄνθρωπό του καὶ νὰ περάσουμε τὸ Βάλτο Μποέμ ἔνθ' ἄν. || Παροιμ. φρ.

Βουλεύτηκα νὰ παντρευτῶ καὶ δὲ μ' ἀφίρ' ἡ φτώχεια Λεξ. Δημητρ.

Σὰ βουλευτῆς 'ς τὸν ὕπνο σου, 'ς τὸν ξύπνιο μὴν προσμένῃς

(μάταιαι αἱ ἐν ἀδρανείᾳ λαμβανόμεναι ἀποφάσεις) αὐτόθ.

|| Ἄσμ.

Ὁ εἷς βουλεύκει τὸ σπαθί κί ὁ ἄλλος τὸ δοξάρι κί ὁ τρίτος ὁ καλύτερος βουλεύεται 'ς τὴν ἀγάπη Τῆλ.

Συνάζουνταν, βουλεύουνταν τῇ Φίφω νὰ παντρεύων

Ἡπ. 2) Δίδω βουλήν, συμβουλεύω Κύπρ. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ.

βουλή ή, κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Μαρτάν.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) β'λή βόρ. ιδιῶμ. οὐλή Κάρε. Πληθ. βουλάες Κύπρ.

Τὸ ἀρχ. οὖσ. βουλή.

1) Γνώμη, ἐπιθυμία, θέλησις σύνηθ. καὶ Ἀπουλ (Μαρτάν.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.): Βουλή Θεοῦ. Τὸ παιδί πάει μὲ τῇ βουλή τοῦ πατέρα του σύνηθ. Τὸν ἔβαλι οὐ διὰβούλους 'ς τῇ β'λή τ' Ἡπ. Τὸν πιδι ἔχ' β'λή κί θὰ προκόψ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἀπιδάβαιν' ἀσ' σὴν βουλήν τῇ πατέρα τ' (ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν βουλήν τοῦ πατρός του) Τραπ. || Φρ. Εἶμαι 'ς τῇ βουλή τοῦ δεῖνα (ὑπακούω εἰς τὸν δεῖνα). Βγαίνω ἀπὸ τῇ βουλή τοῦ δεῖνα (παρακούω εἰς τὸν δεῖνα). Δίνω βουλή (συμβουλεύω). Παίρνω βουλή (συμβουλεύομαι) πολλαχ. Βάνω ἢ δίνω βουλή (συγκατατίθεμαι) Κάσ. Κρήτ. Τὸν ἔχον β'λή τσ' ἀρώτ'μα (τὸν συμβουλεύομαι εἰς πᾶσαν περίστασιν) Σκυρ. || Παροιμ.

Ὁ λύκος κί ἂν ἐγέρασε κί ἄλλαξε τὸ μαλλί του, μηδὲ τῇ γνώμῃ ἄλλαξε μηδὲ καὶ τῇ βουλή του («φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ράδιον») πολλαχ. Οὐ ἄνθρωπος μὲ τῇ β'λή τ' κί οὐ θιὸς μὲ τῇ θ'κή τ' («ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει») Ἡπ. || Γνωμ. Ὅπου γέρος κακὸ σκάνταλο, ὅπου γρία κακὴ βουλή Ζάκ. Πὸ οὐλ-λες τὲς βουλάες ἔπαιονε, ποὺ τὴν βουλήν δὲξω μὴν-ι-βκαίν-νης Κύπρ.

Πολλῶν βουλήν ἀγόραζε καὶ τῇ δικῇ σου κρατεῖ Σέριφ.

Ὁ Θεὸς τοῦ κακορρίζικον κακὴ βουλή τοῦ βάνει ΙΒενιζ. Παροιμ. 184, 106. || Ἄσμ.

Ἀγαπημένο μου πουλλί, βουλή ἦρχα νὰ σοῦ πάρω Ἴος

Δοξάζω σε, καλὲ Θεέ, ποῦ 'σαι 'ς τὰ ψηλωμένα, καμμιά βουλή 'ἐν γένεται μὲ δίχως σου ἐσένα Κύπρ.

Εγὼ 'ἐν ἦρχα, ρήαινα, νὰ φά', νὰ ξηφαντώσου, παρὰ βουλήν μοῦ ἔστειλες τῶαι ἦρτεν νὰ μὲ πάρῃ (ἦρθε νὰ μὲ πάρῃ ἐνν. ὁ ἀγγελιοφόρος ὁ κοιμιστὴς τῆς βουλῆς) αὐτόθ. Συνών. βούλησι β) Διανόσεις, σκέψεις πολλαχ. καὶ Ἀπουλ. (Μαρτάν.): Βάνω - δίνω - κάνω - παίρνω βουλή (ἀποφασίζω). Βάνω κακὴ βουλή («κακὰ βουλεύομαι») πολλαχ. Ὁ Θεὸς νὰ σοῦ βάλῃ καλὴ βουλή (εὐχή) Ρόδ. || Παροιμ.

Σ' τοῦ γαμπροῦ βουλή δὲν ἔχουν

καὶ 'ς τῇ νύφῃ μαγειρεύουν (ἐπὶ προώρου ἐνεργείας) Θράκ. (Σηλυβρ.) || Ἄσμ.

Σήμερα ἔβαλαν βουλήν οἱ ἄνομοι Ἑβραῖοι, οἱ ἄνομοι καὶ τὰ σκυλλιά, οἱ τριοκαταραμένοι πολλαχ.

